

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/116/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620205200
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6620205200.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobkyne P. I., E. XX.XX.XXXX, J. I. XXX XX J. XX, štátna občianka Slovenskej republiky, proti žalovaným 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto a 2/ LICITOR group, a. s., IČO: 36 421 561, so sídlom Sládkovičova 6, 010 00 Žilina, o určenie neplatnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa doručila Okresnému súdu Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) dňa 03.11.2020 žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov a nariadenie neodkladného opatrenia. V žalobe tvrdila, že je vlastníčkou nehnuteľnosti v katastrálnom území J., obec J., zapísanej Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom v liste vlastníctva č. XXX parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parc. č. 165 záhrada vo výmere 797 m², parc. č. 166/1 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 693 m² a stavby na parcele č. 166/1 rodinný dom súpisné číslo XX. V nehnuteľnosti majú trvalé bydlisko okrem žalobkyne aj A. I. E. XX.XX.XXXX, W. I., E. XX.XX.XXXX (zomrela v priebehu súdneho konania), W. I. E. XX.XX.XXXX a M. I., E. XX.XX.XXXX, ktorí v nehnuteľnosti trvalo žijú. Dňa 20.04.2014 uzavrela so žalovaným 1/ Zmluvu o hypotekárnom úvere č. 5110606356 na sumu 14.295 Eur, úroková miera 4,27 % p.a., splátka 76,62 Eur mesačne, počet splátok 360, termín konečnej splatnosti 20.04.2046 a spôsob splácania bol inkasom z inkasného účtu. Súčasťou zmluvy bola aj Zmluva o zriadení záložného práva, ktorú k žalobe pripojila spolu so zmluvou o hypotekárnom úvere, oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 03.10.2019, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 23.05.2019, listom vlastníctva č. XXX, znaleckým posudkom číslo 15/2020 znalkyne Ing. Emílie Hasíkovej, prehľad transakcií o splácaní úveru, Oznámenie o dobrovoľnej dražbe s dátumom dražby 01.12.2020.

Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že v roku 2019 sa nie vlastnou vinou dostala do finančných problémov a začala meškať so splácaním úveru. V žalobe citovala dôvody rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/254/2014 s akcentom, že nehnuteľnosť používa na bývanie a teda ju nemožno vydražiť, lebo výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. V žalobe ďalej poukázala na to, že zmluva o hypotekárnom úvere bola formulárová, typová, predtlačená, žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah, v čase uzavretia zmluvy nemala vedomosť, akú sumu za úver zaplatí a preto

ide o úver bez úrokov a bez poplatkov. Zmluvný vzťah sa podľa žalobkyne dostal do neudržateľného stavu, pretože došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Bola presvedčená, že žalovaný 1/ v zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázala na súdne konania vedené na Krajskom súde v Prešove a rozsudky tohto súdu ktorých právne vety citovala, ale aj ustanovenie článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ a ochranu práv a záujmov európskych spotrebiteľov. V žalobe poukázala aj na viaceré rozsudky Súdneho dvora EÚ z 27.06.2020 C-240/98 až C-244/98, C168/05 a C-76/10 Pohotovosť/Korčakovská. Poukázala aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. Pl.ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995, ktorý o.i. určuje, že o obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, ale svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Žalobkyňa tvrdila, že zmluva o hypotekárnom úvere, ktorú uzavrela so žalovaným 1/ je neplatná s poukazom na ustanovenie § 37 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), ktoré citovala. V žalobe tiež citovala právne vety z rozsudkov Súdneho dvora EÚ uvedených vyššie všetko s cieľom, že žalovaný 1/ - veriteľ, nepreukázal pravosť, sumu a splatnosť pohľadávky, poukázala na Čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý citovala a tvrdila, že pokiaľ by sa uskutočnila a bola vykonaná dobrovoľná dražba, došlo by k neprimeranému zásahu do práva na obydlie a do práva na súkromný a rodinný život žalobkyne. Týmto konaním by bol porušený aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Citovala množstvo rozsudkov súdov Slovenskej republiky a navrhla, aby súd nariadil neodkladné opatrenie tak, že „1./Žalovaný 1./ je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou stavby nehnuteľnosti LV XXX a to rodinný dom, súpisné číslo XX na parcele 166/1, a pozemky na parcelách 165-797 m2 a 166/1-693 m2, katastrálne územie J., obec J., katastrálny úrad Lučenec, ktorá pozostáva z prevodu nehnuteľností, vypratania nehnuteľnosti a zasahovania do užívacích práv navrhovateľa.“ Súčasne navrhla, aby súd vyhlásil rozsudok „1.Súd určuje sa, že žalovaný 1./ je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou stavby nehnuteľnosti LV XXX a to rodinný dom súpisné číslo XX na parcele 166/1 a pozemky na parcelách 165-797 m2 a 166/1 - 693 m2, katastrálne územie J., obec J., katastrálny úrad Lučenec.

2. Žalovaný 1./ je povinný zaplatiť trovy konania do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd uznesením č.k. 21Csp/116/2020-50 dňa 12.11.2020 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Po žalobkyňou podanom odvolaní Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 11CoCsp/8/2021-102 dňa 18.03.2021 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie č.k. 21Csp/116/2020-50 nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 11CoCsp/8/2021-102.

3. Po výzve súdu sa žalovaný 1/ vyjadril k žalobe, vyjadrenie doručil súdu dňa 21.06.2021 a v ňom primárne namietal absenciu akejkoľvek vecnej legitímácie na strane žalobkyne. Imanentnou súčasťou každého súdneho konania je povinnosť súdu preskúmať vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existenciu tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existenciu tvrdených povinností na strane žalovaného). Súd vecnú legitímáciu pritom skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna strana sporu nenamietala (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, keď jedna strana sporu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaná), a opačná procesná strana (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaná) (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 517/2011 zo dňa 22.11.2011). Nedostatkou vecnej legitímácie sa rozumie stav, v ktorom strana sporu nie je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia alebo povinnosti, aj keď sa za nositeľa takého oprávnenia vydáva (ako žalobca) alebo je za nositeľa takej povinnosti označená (ako žalovaný). Ak má byť žalobca so svojou žalobou úspešný, musí byť daná tak aktívna vecná legitímácia žalobcu, ako aj pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného. Podľa žalovaného 1/ je aktuálny žalobný návrh vystavaný na skutočnostiach, ktoré nielenže nepotvrdzujú záver o aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne, ale dokonca preukazujú presný opak, totiž že žalobkyňa nemá legitímáciu nemôže nijako svedčať. Prvoradým predpokladom vecnej legitímácie je existencia relatívneho právneho vzťahu medzi stranami sporu, obsahom ktorého by mala byť aj povinnosť zdržať sa dražobného výkonu záložného práva. Uplatňované právo alebo povinnosť musí byť totiž vždy už existujúce/a, pričom súd jeho/jej existenciu len deklaruje (bližšie napr. Števec, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H.

Beck, 2016, str. 497). Inými slovami, súd nekreuje žiadne nové práva a povinnosti medzi stranami sporu, iba zisťuje a autoritatívne deklaruje práva a povinnosti už existujúce. Premietnuté na predmet sporu to znamená, že úplne najzákladnejšou procesnou povinnosťou žalobkyne je tvrdiť a preukázať, že medzi ňou a žalovaným 1/ existuje záväzkový vzťah zo záložnej zmluvy, pretože len v takom prípade prichádza do úvahy, aby záložný veriteľ voči nej „realizoval výkon záložného práva“. Navyiac, keďže sa voči takému výkonu domáha ochrany, mala by byť v hmotnoprávnom postavení záložkyne (§ 151m ods. 4, prvá veta Občianskeho zákonníka, ktoré súčasne citoval. Výkon záložného práva prichádza do úvahy len v rámci individuálneho právneho vzťahu, a to zo strany subjektu v postavení záložného veriteľa voči subjektu v postavení záložcu. Ak ktorákoľvek strana sporu o určenie povinnosti zdržať sa dražobného výkonu záložného práva nevystupuje v takomto hmotnoprávnom postavení, je vylúčené hovoriť o prítomnosti vecnej legitímácie. Záložcom je primárne vlastník veci, ktorá je zaťažená záložným právom (§ 151d ods. 3 Občianskeho zákonníka) ktoré žalovaný 1/ citoval a súčasne poukázal na to, že žalobkyňa už nie je vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXX podľa aktuálnych údajov v katastri nehnuteľností. Za týchto okolností neprichádza do úvahy, aby bola v postavení záložkyne vo vzťahu k vyššie označenej nehnuteľnosti, preto na jej strane absentuje aktívna vecná legitímácia, ako úplne hlavná podmienka procesného úspechu jej žalobného návrhu. Jediným mysliteľným dôsledkom tohto stavu je procesný neúspech jej žaloby. Na preukázanie tvrdenej skutočnosti o vlastníckom práve k nehnuteľnosti pripojil kópiu listu z vlastníctva č. XXX (č.l. 127-128 spisu z ktorého bolo tvrdenie žalovaného 1/ o tom, že žalobkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľnosti preukázané).

Žalovaný 1/ subsidiárne poukázal aj na to, že uplatnený určovací žalobný návrh je podmienený existenciou naliehavého právneho záujmu, ktorý musí byť žalujúcou stranou riadne tvrdený i preukázaný. „Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.“(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 241/2008 zo dňa 04.03.2009).„Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali najprv s otázkou existencie či neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný, pokiaľ všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania (spravidla žalovaného).“ (náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 382/2010 zo dňa 27.01.2011, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 590/2017 zo dňa 06.10.2017). „Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie) (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012)“. Bez tvrdenej a preukázanej existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nie je možné žalobu preskúmať z hmotnoprávneho hľadiska (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3 Cdon 1338/96 zo dňa 27.03.1997: „Ak súd zamietá žalobu na určení, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, je vylúčené, aby súd súčasne preskúmal žalobu z vecnej stránky.“). Podľa žalovaného 1/ je zlyhaním žaloby už to, že žalobkyňa netvrdí a nepreukazuje existenciu akéhokoľvek, a už vôbec nie kvalifikovaného - naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Ide o nevyhnutný predpoklad procesného úspechu žaloby, preto na rovnako ako na ostatné aspekty veci dopadajú bremená tvrdenia i dôkazu. Ak preto žalobkyňa na tento predpoklad vonkoncom nič netvrdí, ide o ďalší plne postačujúci dôvod pre bezodkladné zamietnutie žaloby. Z týchto dôvodov žalovaný 1/ žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný 2/ prevzal dňa 28.05.2021 žalobu, prílohy, potvrdenie, poučenie o procesných právach a povinnostiach, mlčanlivosti spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadril v lehote ktorú súd vo výzve určil. Žalovaný 2/ žiadne vyjadrenie k žalobe nedoručil, nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne.

5. Žalovaný 1/ v duplike doručenej súdu dňa 13.03.2022 trval na zamietnutí žaloby z dôvodov, ktoré už uviedol vo vyjadrení k žalobe a poukázal na to, že dňa 01.12.2020 sa uskutočnila dražba nehnuteľnosti zapísanej v LV č. XXX (pôvodne vo vlastníctve žalobkyne), nehnuteľnosť bola vydražená a jej terajším vlastníkom je p. O.P. X., J. I. J. XX. V nadväznosti na vyššie označenú dražbu iniciovala žalobkyňa na Okresnom súde Lučenec konanie o určenie neplatnosti dražby, ktoré je vedené pod sp.zn. 11Csp/139/2020, na pojednávaní dňa 02.03.2022 bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu žalobkyne zamietol. Rozsudok ešte nie je právoplatný. Žalovaný 1/ súčasne pripojil žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, žalobu o neplatnosť úverovej zmluvy č. 5110606356, žalobu o neplatnosť záložnej zmluvy spolu s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia - všetko v spise tunajšieho súdu sp.zn. 11Csp/139/2020.

6. Pojednávania dňa 14.03.2022 sa žalobkyňa nezúčastnila, neúčast' neospravedlnila, predvolanie prevzala fikciou dňa 02.02.2022 v súlade s § 111 ods. 3 a § 116 ods. 3 zák. č. 116/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“). Pojednávania sa nezúčastnila ani zástupkyňa žalovaného, predvolanie prevzala a neúčast' ospravedlnila. Predvolanie prevzal žalovaný 2/ dňa 27.01.2022, pojednávania sa nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu a vykonal dokazovanie zo skutkových tvrdení žalobkyne v žalobe, z listu vlastníctva č. XXX katastrálne územie J., zo Zmluvy o hypotekárnom úvere, Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam, výpisov z účtu o platení úveru žalobkyňou, z popretia skutkových tvrdení žalovaným 1/ vo vyjadrení k žalobe, duplike, prečítaním aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX, Oznámenia o výsledku dobrovoľnej dražby uverejneného v Obchodnom vestníku 235/2020 dňa 07.12.2020 a ďalších listinných dôkazov tvoriacich súdny spis, čím zistil tento skutkový stav:

7. Zo žaloby žalobkyne mal súd preukázané, že v čase jej doručenia súdu dňa 03.11.200 bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva č. XXX Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom v katastrálnom území J. (č.l. 15 spisu). Z listu vlastníctva tiež vyplývalo, že nehnuteľnosť je zaťažená ťarchou - záložné právo v prospech žalovaného 1/ zapísané pod č. V1010/2016 dňa 10.05.2016 - vz.44/16, 47/16. Žalobkyňa tvrdila a preukázala, že so žalovaným 1/ uzavreli dňa 20.04.2016 Zmluvu o hypotekárnom úvere (úver na bývanie) žalovaný 1/ jej poskytol úver vo výške 14.295 Eur za podmienok uvedených v zmluve pod I. Základné podmienky a dňa 20.04.2016 bola uzavretá Záložná zmluva k nehnuteľnosti medzi žalovaným 1/ a záložcami 1/, 2/ a 3/ z dôvodu zabezpečenia pohľadávky banky - žalovaného 1/ ako záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky - zo zmluvy o hypotekárnom úvere uzavretej so žalobkyňou. Už v dobe podania žaloby žalobkyňa tvrdila, že prestala úver pravidelne platiť, doručila Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.05.2019, ktorým žalovaný 1/ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a súčasne ju predtým upozornil na omeškanie so splatením úveru dňa 26.06.2018. V priebehu konania mal súd nepochybne preukázané, že žalobkyňa už nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, lebo dňa 01.12.2020 sa uskutočnila dražba nehnuteľnosti a úspešným vydražiteľom sa stal nový vlastník p. O. X.. Súčasne mal súd preukázané, že žalobkyňa podala žalobu na tunajšom súde o neplatnosť dražby, spor bol vedený pod sp.zn. 11Csp/139/2020, na pojednávaní dňa 02.03.2022 súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu žalobkyne zamietol, rozsudok nie je právoplatný.

8. Žalovaný 1/ vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní.

9. Pred preskúmaním uplatňovaného nároku žalobkyne je súd povinný zistiť, či subjekty vystupujúce ako strany konania sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobkyňa odvodzuje svoje subjektívne právo, t.j. súd sa primárne vysporiada s vecnou legitímáciou strán sporu, pričom ju skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta.

Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý odpovedá na otázku, či práve žalobca je nositeľom tvrdeného subjektívneho práva, a či práve ním označený žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti korelujúcej so žalobcovým subjektívnym právom na to, „aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorých v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce,

či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho v'ahuj, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.“ Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/192/2004 zo dňa 01.07.2008.

„Skúmaním vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Povinnosť súdu skúmať vecnú legitímáciu, či už aktívnu alebo pasívnu aj bez návrhu vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 407/2016 zo dňa 12.12.2017, v ktorom konštatoval, že „Ústavný súd v kontexte už uvedeného zdôrazňuje, že preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m. m. III. ÚS 266/2014).“ Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade, že predmet konania súvisí s právnym úkonom, je vecne legitímovaný predovšetkým ten, kto je účastný tohto právneho úkonu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vedie vždy k zamietnutiu žaloby (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17CoCsp/10/2021-547 zo dňa 27.10.2021).

10. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitímovaná na podanie žaloby, preto lebo žalobkyňa nie je v žiadnom vzťahu so žalovanými 1/a 2/, nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, nie je záložcom veci, t.j. nehnuteľnosti, ktorá bola vydražená dobrovoľnou dražbou dňa 01.12.2020. Súd preto nevykonal ďalšie dôkazy, neskúmal ani naliehavý právny záujem na podanej žalobe a žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

11. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ mali v spore plný úspech, preto majú voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalobkyne zaplatiť náhradu trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nezistil odôvodnenosť prípadu v tom, aby určil dlhšiu lehotu na plnenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.